

Joanna Łuczyńska

"Burzyciel świątyń i budowniczy nadgwiezdnych miast. O symbolice architektonicznej w twórczości Tadeusza Micińskiego", Wojciech Gutowski, "Acta Universitatis Nicolai Copernici. Filologia Polska XIX", 24, Toruń 1985 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/1 (99), 197

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GULICH Elizabeth: Próba analizy tekstu narracyjnego z perspektywy teorii komunikacji na przykładzie ustnych i pisemnych wypowiedzi narracyjnych . Tłum. M. Łukasiewicz. "Pamiętnik Literacki" 1984 z. 4 s. 249-285.

Autorka szkicuje model komunikacji językowej umożliwiający "sformułowanie warunków powstawania i rozpoznawania" tekstów narracyjnych, a następnie - wskazuje na składniki tego modelu stematyzowane w tekście i omawia ich makrostrukturę. Zauważa, że istnieje - w różnych językach i epokach - typ tekstów, który daje się scharakteryzować za pomocą zestawianych w rozprawie "cech rozczłonkowania jako wskaźników illokucyjnych" oraz trzech tekstów cząstkowych: "orientacji", "komplikacji" i "rozwiązania".

BP/99/25

M.L.

GUTOWSKI Wojciech: Burzyciel świątyń i budowniczy nadgwiezdných miast. O symbolicznej architektoniczności w twórczości Tadeusza Micińskiego . "Acta Universitatis Nicolai Copernici. Filologia polska". 24. Toruń 1985, s. 73-112.

Analiza funkcji symbolu architektonicznego w prozie i poezji Micińskiego pozwala sformułować wnioski ogólnointerpretacyjne antynomiczne, pojawiające się przemiennie w twórczości pisarza wizje architektoniczne (druzgotane budowle blasfemiczne - wznoszone na nowo budowle święte) są wyobrażeniowym wykładnikiem podstawowej antynomii egzystencjalnej: determinizm, uwikłanie - wolność twórcza, i ideowego paradoksu: kontestacja, burzenie, zamęt - teokratyczny ład. Wieloznaczne, literacko atrakcyjne symbole katastroficzne implikują inną wizję świata niż ideologiczne poszukiwania ładu: "Miciński, burzyciel zamków i świątyń wyraża zamęt duchowy, dezintegrację, /.../. Miciński budowniczy nadgwiezdných państw tworzy maskę ładu, która przesłania nieprzewyciężone antynomie".

BP/99/26

J.Ł.